

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

3 lus est dum læsis sociis succurritur armis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

779

sua & clarius exponitur: sicut etiam a vers. Sed si humana. usq. ad vers. Non enim.

C. V. *¶ Militare non est peccatum.*

Item ejusdem in libro de verbu Domini, tractatu suo sermons 19.

Militare a non est delictum, sed propter pradam militare peccatum est: nec rempublicam gerere criminofum est, sed ideo gerere b rempublicam, ut rem familiarem potius augeas, videtur esse damnabile. Propterea enim providentia quadam militantibus sunt stipendia constituta, ne dum sumptus quaerunt, prado e graffetur. *Ita infra. ¶ Dicit ipse Dominus, d [Reddite que Dei sunt, Deo, & que Cesaris, Cafari.]* Igitur, quod Cafar praecepit, ferendum est: sed sit intolerabile, dum pradam exactores accumulunt. *Item infra. ¶ [Interrogaverunt Ioannem & milites: Quid faciemus & nos? Ait e illis Ioannes, neminem concutiam, neque calumniam faciam, sed contenti estote stipendiis vestris.]* Hic jam cognoscere se debet omnis homo, qui militat. Non enim tantum de his militantibus scriptura loquitur, qui armata militia detinentur: sed quisquis militiae suae cingulo utitur, dignitatis suae miles ascribitur: atque ideo hac sententia potest dici (verbi gratia) militibus, protectoribus, cunctisque rectoribus. Quicumque sibi stipendia publice decreta consequitur, si amplius quaerit, tanquam calumniator, & concussor Ioannis sententia condemnatur.

C. VI. *¶ Pacata sunt bella, quae geruntur, ut mali coarceantur, boni subleventur.*

Item ejusdem de diversis ecclesiae obsequiis.

A pud f veros Dei cultores etiam ipsa bella pacata sunt, quae non cupiditate aut crudelitate, sed pacis studio geruntur, ut mali coarceantur, & boni subleventur.

¶ Sicut etiam citat Ivo: quod tamen apud B. Augustinum non est inventum, quamvis epistola ad Iamariam talem sermone habeat titulum. Simile habetur sup. ead. vol. 6. est ergo, & de civitate Dei, lib. 19. c. 12.

C. VII. *¶ Summa est laus militiae, reipub. utilitatibus obedientiam exhibere.*

Unde Gregorius universis militibus g Neapolitanis, lib. 12. epist. 24.

Summa b militiae laus, inter alia bona merita, haec est, obedientiam reipub. i utilitatibus exhibere; sicut etiam nunc devotionem vestram fecisse didicimus, quae epistolis nostris, quibus magnificum virum Constantium Tribunum custodiam civitatis deputavimus praeselle, paruit, & congruam militaris devotionis obedientiam demonstravit. Unde scriptis vos praesentibus curavimus admonendos, ut praedicto viro magnifico Tribuno, sicut & fecistis, omnem debeatis pro serenissimorum dominorum utilitate, vel conservanda civitate, obedientiam exhibere: quatenus quidquid a vobis haecenus bene gestum agnoscitur, per praesentis temporis vigilantiam ac sollicitudinem augmentetur.

Ex omnibus colligitur, quod militare peccatum non est, & quod praecpta parentis in preparatione cordis, non in ostentatione corporis servanda sunt.

QVASTIO II.

Quod autem quaeritur, quod sit justum bellum, Isidorus Etymol. l. 8. c. 1, inquit.

a Bedae, & glossa ord. Luc. 3. Ivo p. 10. c. 125. Pann. l. 8. cap. 69. b agere. orig. c. prada. orig. d. Matt. 22. e. Luc. 3. f. Ivo p. 10. c. 108. g. Episcopus. orig. impressum. h. Anf. l. 3. c. 9. i. sancta reipub. exhibere. orig.

C. I. *¶ Quid sit justum bellum.*

Iustum a est bellum, quod ex edicto i geritur, de rebus repetendis b, aut propulsandorum hostium causa. *& cap. 15. ¶ Iudex e dicitur, quasi jus dicens populo, sive quod iure disceptat. Iure autem disceptat, est iuste iudicare. Non est autem iudex, si non est in eo iustitia.* i ¶ Edicto] In codicibus Isidori etiam manuscriptis legitur, ex praedicto. Citas enim Ciceronem ex libro de republ. quae vocatur iustum esse bellum, nisi denuntiatum, nisi iudicium, d. usq. de repetitis rebus.

C. II. *¶ Nihil ad iustitiam interest, siue aperti, siue ex insidiis aliqui pugnet.*

Item Augustinus in libro quaestionum 8. q. 9.

Dominus noster jubet e ad Iesum Nave, ut coadiuvat sibi retrofus insidias, id est, insidiantes bellatores ad insidiandum hostibus. Hinc admemoratur hoc, non iniuste fieri ab his, qui iustum bellum gerunt, nihil homo iustus praecipue cogitare debeat in his rebus, nisi ut iustum bellum suscipiat, cui bellare fas est. Non enim omnibus fas est. Cum autem iustum bellum susceperit, utrum aperta pugna, utrum insidiis vincat, nihil ad iustitiam interest. Iusta autem bella definiti solent, quae ulciscuntur injurias, si qua gens, vel civitas, qua bello petenda est, vel vindicare neglexerit, quod a iustis improbe factum est, vel reddere quod per injurias ablatum est. Sed etiam hoc genus belli sine dubitatione iustum est, quod Deus imperat, apud quem non est iniquitas, & novit quid cuique fieri debeat: in quo bello ductor exercitus, vel ipse populus non tam auctor belli, quam minister iudicandus est.

Cum ergo iustum bellum sit, quod ex edicto geritur, ut quo iniuria ulciscantur, quaeritur, quomodo a filiis Israel iusta bella gerantur.

C. III. *¶ Imoxius transiit filius Israel negatur, atq. ideo iusta bella gerantur.*

De his ut scribit Augustinus in quaestionibus Novemvorum, q. 44. ad c. 20.

Notandum g est, sane, quemadmodum iusta bella gerantur [a b filiis Israel contra Amorrhoeos] Imoxius enim transiit denegabatur, qui iure humanae societatis acquiri solent patere debebat.

QVASTIO III.

Quod vero iniuria faciorum armis propulsanda non sumpsit & auctoritatibus probatur. Dominus i eorum ab Harode quaeritur ad interficiendum, non percutiendum sibi quaerit armorum, cum occulto insidioso passet in eam conversi manu Iudaeorum, sed fugiens in Aegyptum, latens ibi per septem mion. Sic etiam, cum a Iudeis lapidibus percutus, abscondit se, & exiit de templo. Sic etiam cum duceretur ad crucem, noluit k commovere adversus Iudaeorum turbam, quae nuper ei obviam processerat, & cum psalmi & laudibus eum receperat. Sic etiam interrogatus a Pilato, an Rex esset, ait: [Regnum meum non est de hoc mundo. Si enim esset de hoc mundo, ministri mei utique decerarent, ut ego non maderem Iudaeis.] Insinuans illos ad regnum huius mundi pertinere, qui auxilio humanarum virium, non di vno, profecto ab immunitate imperii stantur contendunt. Item cum discipulus suis ait: m [Si vos percuti fuerint in una civitate, fugite in aliam:] non arma armis, sed fugam persequentibus docuit opponi. ¶ Item, sicut legitur in Esai, Aegyptus a Nabuchodonosor devastata est, quae filio Israel contra Assyrios & Chaldaeos protectionem & defensionem auxilium promissa. Unde dicitur n est. [Baculus arundineus Rex Aegypti: super quem si aliquis innixus fuerit, confregitur, & perfringit manum invidentiu.] Ipsi etiam Iudaei captivi ducti sunt, quia

a Ivo p. 10. c. 116. Pann. l. 8. c. 54. b al. regnum. c. Et l. 9. c. 4. d. Et idem sermone habetur l. 1. de officio. e. Ius. f. abest ab orig. g. Ivo p. 19. c. 119. Pann. l. 8. c. 57. h. abest ab orig. i. Mai. 2. k. Matt. 21. l. Iuan. 8. m. Mai. 2. n. Esa. 19. 36. Exech. 29.

item sua libertatem non in solo Deo, sed in homine posterunt. Sic etiam de primis credentibus legitur, a quod rapinam suorum bonorum contra gentes suscipiebant, non querentes sibi aliorum patrocinia, sed gaudentes, quantum digni in veniebantur pro nomine Iesu commutacione pati. Sic et Apostolus in prima epistola suadet Corinthiis, ut in impunitis fraudem patienter ferant potius, quam respondere patres scandalizent. Sic ab idololatriis, et a qualibet egra cogit abstinentiam potius, quam cum scandalo fratrum edamur. Sic et a sumptibus abstinet, ne aliquid offendiculum Evangelii Christi proficiat. Cum ergo ille, qui ab injuria armis arceatur, non minus scandalizetur, quam ille à quo ablata coram iudice repetitur, patet quod ad propulsandum injuriam non sunt petenda armorum auxilia. Quod autem petendum non est, illud jure prestatum debet. Sed contra multam vitæ proficiant, que rationem petuntur. Bonus enim non vitæ injuria vindictam petit, quam malum pro malo redderet, quam tamen iudex recte infligit, nec nisi bonum pro malo redderet.

C. I. ¶ Quasi differentie retributionum.
Unde Augustinus in o. expositione Psalmi 101. ait.

Differentie sunt, reddere bona pro malis, non reddere mala pro malis; hæc duo bonorum sunt, & prius melius. Non reddere bona pro bonis, reddere mala pro bonis; hæc duo malorum sunt, & posterius dererunt. Reddere bona pro bonis, mala pro malis; hæc duo mediocritas à sunt: prius propinquum bonis, convenit i. etiam malis, quod Christus non arguit, sed plus oportere dicit, et quia Ethnici hoc faciunt: posterius propinquum malis, convenit tamen etiam bonis. Unde & lex f. modum ultionis statuit: [Oculus pro oculo.] Quæ si dici potest, iniustiorum iustitia est, non quia iniqua est ultio, quam lex statuit, sed quia vitiosa est libido ulciscendi, magisque ad iudicem perinet hoc inter homines decernere, quam bonum hominem sibi expetere. Hic enim redderet malum pro malo: iudex a. verò punit, non delatione alienæ misericordie, quod est malum pro malo; sed dilectione iustitiæ, iustum pro iniusto, quod est bonum pro malo: quod etiam Deus iudex facit.

¶ Augustinus in explanatione psalmi 101. has sex differentias apostolus explicat: cuius sententiam auctor glossæ ordinaria in modum brevitatis retulit, ex qua glossa videtur acceptum hoc caput.

¶ Convenit etiam malis.] Verba hæc non sunt in pherisy scriptis, sed in glossa: sed non longe discedunt a verbis B. Augustini.

¶ Iudex verò.] In glossa ordinaria et pherisy, Gratiani manuscriptis legitur, iudex verò non, sed dilectione iustitiæ, quæ bonum est pro malo, quod & Deus iudex facit. Non sunt tamen ista verba in scriptis, quantum apud B. Augustinum in ista explanatione aliquando inferunt eadem ferè habentur.

Item ab aliquo capto iniuste suo exiguntur, pro vita tamen non modo iuste offeruntur. ¶ Item vasa sacra ab aliquo barbaro iniuste exurgunt, pro redemptione tamen captivorum iuste prestatant. Sic et iniuria prepalatio, licet iniuste postuletur, tamen iuste prestatant: quoniam et ipsa postulatio non iniuste, iniusta prebetur. Aliud enim est injuriam propellere, ut sit locus voluptuosi vivere, aliud ut aliorum utilitati liberè posse vacare. Sed, aliud est suffragium ab homine capto a ministro iustitiæ postulare, ut mala voluntas adversariorum ipsi ministerio careat effectu, et honorum veluti in eius suffragio fortitudo effectum; aliud spem suam à Deo in hominem transferre, ut adversis, qui inferuntur à Deo ad vitæ correctionem, humanis pellantur auxilio, nihil precedente correctione: sicut Isaacitis, qui captivitatem sibi imminente, Elyparum suffragio se putabant posse evadere, sine penitentia preterita vita, non revocantes ad memoriam: [Da h nobis auxilium de divinatione, quia sana salus homini.] Et idem i.

a. Heb. n. Ab. 7. b. 2. Cor. 6. 3. c. Glossa ordin. ibid. ad vers. [Pro eo, ut diligenter me.] d. al. mediocritas. e. Matth. 5. 2. Exod. 21. 3. al. differere. h. Psal. 119. i. Psal. 119.

[Hi in curribus, & his in equis, nos autem in nomine Dei nostri invocabimus.] Petere ergo, vel prestare in tribulatione subsidium, ut voluptuose quis in crimine vivat, damnable est. Petere autem, vel prestare solatium, ut mali facultas delinquendi admittatur, ut ecclesia pacem adipiscatur, ut aliqui multorum utilitati ferretur, utile est & honestum: distimulare verò est gravissimum. Hinc de Paulo legitur, a quod cum quidam Iudeorum iurassent se non comesturos carnem, nisi eum interficerent, petuit milites à pratoribus, quorum profido illis servaretur ab injuria Iudeorum, non sua voluptati, sed omnium utilitati victurus. Hinc in Evangelio b. mercenarius vocatur, qui videlicet venientem, et dimittit oves, et fugit. Hinc etiam ecclesia auxilium ab Imperatore ad sui defensionem petere monetur.

C. II. ¶ Ab Imperatore ecclesia auxilium postulare debet.
Unde Augustinus ad Bonifacium ait, epist. 30.

Maximianus e. Episcopus Vagiensis auxilium petiit ab Imperatore Christiano [contra d. hostes ecclesiæ,] non tam sui ulciscendi causa, quam tuendæ ecclesiæ sibi creditæ. Quod si pretermisisset, non ejus fuisset laudanda patientia, sed negligentia merito culpanda. Neque enim & Apostolus e. Paulus vitæ suæ transitorie consulebat, sed ecclesiæ Dei, quando contra illos, qui eum occidere conspiraverunt, consilium eorum Tribuno ut proderetur, effecit. Unde factum est, ut eum ad locum quo fuerat producendus, deduceret miles armatus, ne illorum pateretur f. insidias.

C. III. ¶ Catholici adversus hæreticos à potestatibus ordinatis defensionem possunt postulare.

Item Augustinus ad Emeritum, epist. 164.

Nostri g. adversus illicitas & privatas vestrorum violentias (quas & vos ipsi, qui talia non i. facitis, doletis & gemitis) à potestatibus ordinatis tuitionem petitis, non qua vos persequantur, sed qua se defendant.

¶ Non facitis.] Addita est negatio ex originali & Joannis, & alia etiam emendata. Refert autem ibi B. Augustinus id quod decretum fuerat in sancto concilio Carthagenesi, ac repetitur in concilio Africano, cap. 60. citatur autem infra eadem, cap. ab Imperatoribus.

C. IV. ¶ Quantum interest inter persecutionem catholicorum & hæreticorum.
Item ejusdem contra literas Petilianæ, lib. 2. c. 88.

Pro h. membris Christi adversus vos sæviunt, & vobis resistunt quicumque in catholica parva adhuc fidei eo animo sunt, quo tunc Petrus fuit, cum i. ferrum pro Christi nomine strinxit. Sed multum interest inter vestram persecutionem, & istorum. Vos similes estis servo sacerdotis Iudeorum, quia serventes principibus vestris adversus ecclesiam catholicam, id est, adversus Christi corpus armamini. Isti autem tales sunt, qualis tunc Petrus fuit, qui pro Christi corpore, id est, pro ecclesia etiam corporaliter pugnavit.

C. V. ¶ Iustitia plenus est, qui patriam bello tuetur à barbaris.
Item Ambrosius libro primo de officiis, c. 27.

Fortitudo, & quæ vel in bello tuetur à barbaris patriam, vel domi defendit infirmos, vel à latronibus socios, plena iustitia est.

C. VI. ¶ Prodest latroni vel piratæ, qui membra ejus debilitat.
Item Hieronymus super Sophoniam, ad c. 1.

a. Ath. 27. b. Ioan. 10. c. Poly. l. 1. tit. ult. lvo p. 10. c. 59. d. absunt ab orig. e. Athor. 23. f. al. pateret insidias. g. lvo p. 10. c. 50. Pann. l. 6. c. 26. h. lvo p. 10. c. 75. i. Ioan. 10. k. lvo p. 10. c. 113. Pann. l. 6. c. 52.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SI quis fortitudinem latronis, & piratae, & furis e-
nervat b, infirmosque eos reddat, prodest illis sua in-
firmitas. Debilitata enim membra, quibus prius non be-
ne utebatur, à malo opere cessabunt.

C. VII. ¶ Qui socii non repellit injuriam, simi-
lis est ei, qui facit,

Item Ambrosius libro primo de officiis,
cap. 37.

NON e in inferenda, sed in depellenda injuria lex vir-
tutis est. Qui enim non repellit à socio injuriam, si
potest, tam est in vicio, quam ille, qui facit. Unde S. Moy-
ses hinc prius orsus est tentamenta bellicæ & fortitudinis.
Nam cum a vidisset Hebræum ab Ægyptio injuriam ac-
cipientem, defendit, ita ut Ægyptium prostermeret, atque
in arena absconderet. Salomon s quoque ait: [Eripe
cum, qui ducitur ad mortem.]

¶ Bellicæ] Sic emendatum est ex originali, cum etiam in
manuscriptis Gratiani legitur, imbellis.

C. VIII. ¶ Matorum impietati favet, qui eis
obviare cessat.

Item Anastasius & Damasius Papa.

QUI f potest obviare & perturbare perversos, & non
facit, nihil aliud est, quam favere eorum impietati.
Nec enim caret scrupulo societatis occultæ, qui manifesto
facinorosi definit obviare.

C. IX. ¶ Qui à divina mandata contemnit, seve-
ris coerceantur vindictis.

Item Calixtus, epist. 2. ad Episcopos Gallie.

IVTUM g est, ut qui divina contemunt mandata, & in-
obedientes Patrum existunt iussionibus, severioribus
corriganur vindictis: quatenus ceteri talia committere
timeant, & omnes gaudeant fraterna concordia, & cuncti
sumant severitatis atque bonitatis exemplum. Nam si
(quod absit) ecclesiasticam sollicitudinem, vigoremque
negligimus, perdit desidia disciplinam, & animabus fide-
lium profectio nocetur.

C. X. ¶ Imperatores cum Episcoporum provisione
ecclesie defensionem adversus divinum
potentiam debent su-
scipere.

Item ex concilio Carthaginensi s. h. cap. 9.

AB Imperatoribus universis visum est i postulandum
propter afflictionem pauperum, quorum molestiis
sine intermissione fatigatur ecclesia, ut defensores eis ad-
versus potentias i divinum cum Episcoporum provisio-
ne delegentur.

¶ Visum est] Sic est emendatum ex codicibus concilii im-
pressi & manuscriptis. Antea legebatur, justum est auxilium
postulandum.

¶ Ecce, quod nonnumquam est obviandum perversis, & injuria socio-
rum armis est propulsanda, ut & mali adempta facultas delin-
quendi prosit, & boni operata facultas liberi consulendi ecclesie mi-
nistretur. Hoc qui non facit, consentit.

C. XI. ¶ Non sunt immunes à scelere, qui non
liberant eos, quos possunt à fallo
liberare.

Unde Augustinus ait in Psal. 81.

OSTENDIT k [Propheta] necillos immunes à scelere
esse, qui permiserunt Christum principibus interfi-
cere, cum præ multitudine timerentur, & possent illos à sa-
cto, & se à consensu liberare. Qui i desinit obviare cum
potest, consentit.

¶ Qui desinit] Hac in eadem glossa referuntur, ex Cas-

a Ivi p. 10. c. 13. Pann. l. 2. c. 50. b diripiat, orig. c Neg. d Exod. 1. e Proverb. 24. f Damasius epist. 3. ad Stephanum, cap. 3. sup. dist. 83. error. & dist. 83. facientis. Poly. l. 7. tit. 11. Anselm. l. 3. cap. 19. g Poly. ibid. Ansel. l. 3. cap. 13. Ivo p. 6. cap. 346. h & in Africano cap. 42. i al. impotentias, rogavit d. k Glossa ord. ibi. ex B. August. & Casti- dero ad illud. [Eripite pauperem.]

fradator: cuius verba sunt hæc. Nam cum possis obviare pe-
veris, si desinas advertari, consensus erroris est.

QVÆSTIO IV.

QVod autem vindieta inferenda non sit, multi mala
probat. Mali enim tolerandi sunt, non abjecti
inreparatione ferendi, non corporaliter expellendi.

C. I. ¶ Quomodo mali sunt tolerandi, & quomodo
ab eis recedendum sit.

Unde Augustinus ait in libro de verbis Domini,
sermone 18.

TOLERANDI sunt quidem mali pro pace, nec a corpo-
raliter ab eis recedatur: sed spiritualiter i exigere,
est facere quod pertinet ad correctionem malorum, quan-
tum licet pro gradu cuiusque, salva pace: displicere, et
non tangere. Non enim Propheta, qui hæc dicebat, popu-
lum suum dimiserunt: sed inter eos habitabant, quos
inreparabant, unum templum cum eis intrabant, eodem
sacramento celebrabant. Hoc est exire, ore non puto-
re: hoc est immundum non tangere, voluntate non co-
sentire.

Caput hoc est in glossa ordinaria. 2. Cor. 6. ad ea verba, exite de
medio eorum. sententia vero accepta ex sermone 18. Augustini
de verbis Domini: ex quo infra ead. cap. ecce, & capit. recedite ad
idem pertinentia referuntur.

¶ Spiritualiter] Hæc interposita erant ad eos spiritualiter
quæ autem, quæ sunt expuncta, quæ & à plerisque, & à
glossa ordinaria absunt.

C. II. ¶ Quod mali sunt tolerandi à bonis,
Idem.

TV bonus tolera malum. Nam & Christus & Iudam,
cum sciret furem esse, toleravit, & ad pradicandum
misit, eique cum aliis Eucharistiam dedit.

¶ Initium huius capituli est in tractatu 30. in Iohannem. Reliqua
vero videntur accepta ex glossa ordinaria in psalmum 9. ad ce-
cuba, Dixit enim in corde suo. & explanatione B. Augustini in
psalmum 10. cuius propria verba referuntur, sup. l. 9. 1. Gregorius.
Ab eodem vero capite hæc eadem sententia expuntur in psal-
la 162.

C. III. ¶ Pro pace ecclesie mali sunt
tolerandi.

Idem super Iohannem tractatu 30. ad c. 12.

VIDE ergo voluit Dominus noster Iesus Christus
fratres mei, admonere ecclesiam suam, quando o-
num perditum inter duodecim habere voluit, nisi ut ma-
los toleremus, ne corpus Christi dividamus? Ecce inter
sanctos est Iudas: ecce fur est Iudas: & ne contentus
fur sacrilegus, non qualiscunque fur, fur locutorum, sed
Dominicorum locutorum, sed sacrorum. Si crimina dis-
cernuntur in foro qualiscunque furti, & peculatus (pe-
culatus enim furtum dicitur de re publica, & non sic re-
dicatur furtum rei private, quomodo publica) quantum
vehementius iudicandus est sacrilegus fur, qui ausus fue-
rit non undecunque tollere, sed de ecclesia tollere. Qui
aliquid de ecclesia furatur, Iudæ perditio computa-
tur.

¶ Multa in hoc capite sunt emendata ex beato Augustino.

C. IV. ¶ De eodem.

Idem sermone 18. de verbis Domini.

ECCE, d' inquit, dicit Propheta. [Recedite, exite
inde, & immundum ne tetigeritis.] Quomodo ergo
malos pro pace tolerabimus, à quibus exire & reced-
dere jubemur, ne tangamus immundum? Nos nullam
recessionem spiritualiter intelligimus: illi corporaliter.
Nam & ego elamo cum Propheta: & i qualiscum-
que sumus vasa, utitur nobis Deus in dispensatione vo-
stra. Clamamus & nos, & dicimus vobis, recedite, exite
inde, & immundum ne tetigeritis, sed contactu coar-

a al. ne. b 7. q. 1. ad versitas, circa finem. c Poly. l. 3. tit. 7. d Beda 2. Cor. 6. Poly. ibid. Ansel. l. 3. c. 63.

